

բաւամբ, բայց մանաւանդ ունի ին ու-
նելը, ունի ին և թթւլեանելը, որոնք
աննման կերպով կ'խանդավառեն ազգին
սիրտն եւ կ'կհնդացնեն անոր ոգին։ Այս-
օր ամբողջ աշխատրիի մէջ ունի իր-ի-
իւ Հայուն սիրտը։ Ռուսահայն և Եղիպ-
տահայը, Ամերիկահայն ու Եւրոպահայը,
Հնդկահայն ու թթքահայը իրր Դի հետ, Դի
հոգի կ'բարախնեն եւ Հայաստանի ոգին
յարութիւն կ'առնէ անոնց մէջ։ Առանց
այս պարբերական խանդավառութիւննե-
րուն, ազգ մը Դո-Ռիւն, Քո-Ռե-լո-նո-րո-
նիւն իւ, այլ Շահ-Ռուերուն Դրեն-իւն
իւր իւ, Ռո-Ռո-ն-իւն Քո-Ռու իւ։ Տօնե-
րը, Յորելեահական հանդէսներն հաս-
տառուած են հոգերանական խորունկ և
յաւիտենական օրէնքներու վրայ, որտի
անսասան սկզբունքներու վրայ։

(Որօդ.) ՅՈՒՆ. ՊՈՒՃԻՑԱՆԵԱՆ

三

ազգի ը թագավոր ծուռն է ի սերբացաւ
ուղաքեան և երիտասարդութեան ար ե
կատագիրը իր ազգին անցել ուրա-
նուած նորաւաս սերունդն ամենուն աւ
կանցնչութիւն իր ազգային պատմաթեան
Ազգային Պատմաթեանը հայեցին է որպէս
մեջ երիտասարդը կ'կարդայ իր ազ-
գին ու յիշութեւը ազգին ը ուղաքաւ-
նուածն ու ներկայականները ազգին
- եւը - Անոր մէջն է որ կ'զա-
պինքը մազնիսացնող խնդիրն ու նե-
րկութիւնը իր պարագան ու պարա-
գան ու նորութեանները կենցուանի և կա-
կառաւն կերպով կ'սերկայացնեն ազգա-
պատմաթեան մէկ վեց բուռն է ազ-
գի անման բարերարը և այսպէս երիտ-
արդին վաս երեւակաւութիւնը կ'յ-
զնի և կ'գերազարգան աւելինեղ բա-
րութեան ու ար երեւակաւութիւնը կ'յ-

մը փայլուն ներկան և շողոսկուն ապահովան։ Տօն շահեցալ եր տոքորդութիւն տեսէլ լսուի, առել լսանցա երբուածիւն ըստ գուազայի և առաջարկ երբուածութեան բազուցա պահի ըստ գուազայի է ։

իր լեզուն —որ իր կենացքի մեջ
անհայտին անելու գոյացութեան մ
Այնքան անապատ պատճառերու ա
իր էին ու բարեխիւն պահող ա
մը, իր մասու որպական ու բարյանին իւն
չեց պաշտպանող ժողովուրդ մը՝ ուժ
և որ ողբեք ու ան հարիստութեան իւղեւ
ման և իր ճակատագրին հետ խաղա
ներքին ու տար Պետքիւնները այ
և որ ըմբռնեն այս կեան և իրաւունք
այս մատուցուական և յառաջիքիմա
ռմենք և անպատճենի ժողովուրդին. զ
զի քապէն նահատակուած յիսկ բարյան
անման և անզուգական ժողովուրդ մ

ուանեսը պիտի միաւան չնորին - ,
էն երաշագործ ու մին լուսաւորով
ծնած եղարքութեան չնորին :

Մեծ յորթեանն այօս միացաց
քազացական տարրեր հայեացքներ ու
ցող կուսացականերն ու նա Զաքառա
շուրջ և Հնակեանն ու . Դաշնակցակա
նամակաբառն ու Ծեղցը հայուսաց
կիւթաւորին ու մենց յորդեանին խորհո
ւին առջեւ և ուղիւրի մուսաւ մուսաւ
հասրը էն մէկ առաւատաւուզ կ'սարց
կրօնակըն ու քազացական առջեւ և
կ'էքանայ Մեծ Յորթեանի խորհուր

սովորել՝ որուն ճակատար քանդակական է
ՄԻԱՅԹԻԻՆ ՌԵՆ ՆԱԱՏԿԱՆԵՐՈՒ ՇՈՒՐՉ

Գոյզ-հոգունեան ոչի՞ որ իր բաց-կայ-
նե-ըը կ'փայիր մեր տօնին մէջ՝ ա-
Օորեւեանին շնորհի. մասամբ կ'սկսի սեր-
մանութի մեր մէջ՝ Աշխարհի բռվանդա-
Հայերը այսօր հոճ-կոք-կցունեան սրբա-
զան քրօնին կ'երեցապատճեն— հոկտ. 26
տօնը՝ տօն մէկ մու-նեան և գոյզ-կայ-
նեան և այս տօնին սղին— ոզին Ս. Սա-
հակ և Մեկոսկի— պէտք է ասաւանի իր
պահապահ հրեշտակ մը մեր խոշանագուռա-
և մարտիրոսուած աղդին քրայ, պէտք
ապրի անոր մէկ հատուածին մէջ՝ եթ
Հայր կ'ուզէ իր քոյզ-նիւն ու գէտէ զա-
հել աղջերու շարքին մէջ :

շ-ին հ-ը-ն-եր, յ-ը-ն-ա-ն-ե-ն ի-դ-ի-ն-է
պէտք է դադորին. Ազգին պատիք ը այս
պէս կ'առանձնէ, և անհատակներուն յիշա-
տակը այսպէս կը հրամայէ, դարաւն ոգի-
անակը կ'արտադրէ: Նախ ժողովն-է-
ապա յ-ա-ն-դ-ի-ն-ե-ն:

Ս ա ծ Ծ ո ր ե լ ի ւ ա ն ը պ է կ ա ք չ է վ ե ր ց տ ն ա
ս ր տ ի խ ա ն դ ա վ ա ս ո ո ւ թ ե ա մ բ , հ ո պ ի ի զ ն ծ ո ւ
մ ո վ , ա ն ս ո ւ շ ա ն ս ո ւ թ ի ն ե ր ո վ : Ռ ւ ս ա ն ո ղ ա
կ ա ս ա թ ա փ օ ր ն ե ր ը , չ ք ա ն ս ո ւ թ է մ ն ե ր ը , մ տ ա

ծութիւնը, հոգէնանդիսանները չեն կրնա
սպառել անոր իմաստը: Երգերն ու շա
րականները, ծափն ու ցնծութիւնը, ու ք
լած ու ժողովրդային ցոյցերը, այս բէ
դիմական բրոցներն ու զողովրդի ճառեր

բաւական չեն չափելու անոր խորհութքի
խորսունկութիւնը կամ բարձրութիւնը :

Հոգին անցած աշխիք սարսութեաբը սրտէն անցնող սուրբ յօհանքը եթէ չ մարմանան ազնիւ գործի մը մէջ՝ և լուսերն հոգին. իսկ եթէ բիրեղանա վսեմ գործերու մէջ՝ և ոբ-ունե պահ:

բած երախտագիտական զգացութեարք
անցեալին ունեցած պարագը պէտք է ու
վճարէ ապագային բարդարքեալ տոկոսով

ပြန်လည် မျှော် မှု မြော အဖွဲ့အစည်း မြတ်ဆုံး
ပြန်လည် မျှော် မှု မြော အဖွဲ့အစည်း မြတ်ဆုံး

առանձ իրենց սույնաց թի բաւոր սպիտեն
ըսդիք Թրքակաց պետք է որ իր բաժինն
կառաւիք վեհանձնուին: Այլ որ այս սեղա-
նին վրայ իր լուման չի նետեր, Հա-

կոչուերու արքանիցը չունեն և մասնաւան
այս յօրինեանին մասնակցելու իրաւունքը

Մարտին Առաքել Տիգրանի ապրեւ մ'է յոր մէ եօթ
խորհուրդ կ'ճառաշամայթէ .

Ա. Պահպատէ անցեաին առջեւ։
Բ. Գուաշտէ և պաշտէ արթանիքը։
Գ. Կրէ խաերքստա ազգային ողբէ մը։
Դ. Խաւահեն առաջա Շի Տաւ Զեւ Տ.

3. Հայոց պատմութիւնը ներշնչանական սերմանութիւնը :

դային մեծ նպատակներու շարք :

Հայ տառերու 1500 և Հայ ապագոռութեան
400 մահացած էին Եվրոպա: